

תת"ע 10360/11/19 - מדינת ישראל נגד צבי משה

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 10360-11-19 מדינת ישראל נ' צבי משה
בפני כבוד השופט אריה זרזבסקי

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל

נגד

הנאשם

צבי משה

הכרעת דין

בית המשפט מזכה את הנאשם מחמת הספק.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו, ביום 21.6.2019, סמוך לשעה 0835, בעת שנהג במשאית מסוג "דאף" מצפון לדרום בנתיבי איילון, כביש מס' 20, בנתיב הראשון מימין סמוך למחלף השלום, השתמש בטלפון שלא באמצעות דיבורית בניגוד לתקנה 28 (ב)(1)(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

במקור קיבל הנאשם הודעת תשלום קנס אולם הוא בחר שלא לשלם את הקנס כיוון שכפר במיוחס לו.

ביום 11.12.2019 מסר הנאשם כפירה מפורטת. לדבריו הוא לא החזיק ולא השתמש בטלפון.

ביום 11.2.2020 התקיים דיון הוכחות כמפורט להלן:

1. **מטעם התביעה** העיד השוטר **סמ"ר תומר חגג** (להלן: "**עד התביעה**"). העד הגיש את הדוח אותו רשם לנאשם ביום האירוע, אשר סומן ת/1 ושני סרטונים ממצלמת הגוף שלו על דיסק אשר סומן ת/2.

עדוּתו של עד התביעה נסמכה רובה ככולה על הדו"ח אשר רשם ביום המקרה - ת/1, ואשר אותו קרא בפני בית המשפט.

התובע הציג את הסרטונים בפני בית המשפט. מדובר בשני סרטונים ממצלמת הגוף של השוטר, אחד צולם במפגש הראשון בין העד לנאשם כאשר עצר אותו והסרטון השני, לאחר שהעד סיים לרשום את הדוח והודעת הקנס ומסר

אותה לנאשם.

לאחר הצפיה בסרטונים, בעדות הראשית נשאל העד בעניין הרדיו ברכבו של הנאשם, האם הוא נשלף והעד השיב בחיוב.

2. **בחקירה הנגדית** נשאל עד התביעה כיצד היה יכול לראות טלפון בהינתן כי המשאית גבוהה בהרבה מהניידת בה נהג ועל כך הוא השיב כי הניידת היתה מרוחקת מהמשאית ולכן ניתן לראות גם אם יש הפרשי גובה ואילו הניידת היתה צמודה למשאית לא יכול היה לראות זאת.

לשאלת הנאשם אם יש לו ראייה מצולמת לעניין החזקת הטלפון ביד ענה העד כי אין לו, הצילומים היחידים שיש לו הם אלו שהציג, ממצלמת הגוף בת/2.

3. **מטעם ההגנה** העיד הנאשם.

הנאשם העיד כי נסע באותו בקר בנתיבי איילון ממחלף רוקח ויצא במחלף השלום. הוא העיד כי לא דיבר בטלפון וגם לא היה לו עם מי ועל מה לדבר בטלפון וכי הוא האזין לרדיו ברשת ב' בעת הנהיגה. כמו כן העיד הנאשם כי בעת שהשוטר אמר לו כי הוא דיבר בטלפון והחזיק אותו הוא הראה לו שיש לו אזניה וכי הוא לא מדבר בטלפון בזמן נהיגה. כמו כן הנאשם ציין בעדותו כי בסרטונים אשר הוצגו בפני בית המשפט אין כל הוכחה שהוא עבר עבירה כל שהיא.

4. **בחקירה הנגדית**, לשאלת בא כח המאשימה הנאשם חזר על גרסתו כי לא נגע ולא השתמש בטלפון. כאשר נשאל איך הוא מסביר את גרסת השוטר הוא ענה: **"יש לו טעות"**. כאשר נשאל בעניין הנגיעה ברדיו ציין כי בעת המפגש הראשוני עם השוטר הוא אמר **שאולי** נגע ברדיו. כמו כן הוא ציין במענה לשאלת התובע כי הטלפון שלו נמצא במעמד סמוך למוט ההילוכים של המשאית וכי במשאית שלו ההילוכים הם ידניים והוא משתמש שידו להעברת הילוכים במשך כל הנהיגה. כמו כן הוא חזר והדגיש את הבדלי הגובה כי משאיתו גבוהה בהרבה מהניידת.

דין והכרעה

5. מטעם המאשימה העיד השוטר אשר ערך את הדוח ת/1. העד העיד כי בעודו נוהג בניידת בנתיב השלישי מימין בנתיבי איילון הוא הבחין בנאשם מחזיק בטלפון שחור כאשר הנאשם היה בנתיב הימני ביותר בעליה למחלף השלום. העד לא ציין מה היה מרחק בין שני כלי הרכב אך בהתייחסו לגובה המשאית הוא ציין כי היה מרוחק מיום 1.7.1970 **תק' (מס' 3) תשל"ל-1970** ק"ת תשל"ל מס' 2501 מיום 1.1.1970 עמ' 714

הוספת תקנה 65

מיום 16.9.1971

תק' (מס' 4) תשל"א-1971

ק"ת תשל"א מס' 2746 מיום 16.9.1971 עמ' 1658

65. לא ייכנס נוהג רכב לצומת אלא אם ביכלתו לעבור ולהמשיך בנסיעתו ללא הפרעה גם אם תמרור הכוונה (רמזור) מתיר כניסה לצומת.
מיום 30.3.1980

תק' (מס' 3) תש"ם-1980

ממנה. כמו כן השוטר לא ציין היכן נעצרה המשאית.

6. מצפייה בסרטונים ממצלמת הגוף של השוטר מתברר כדלקמן:

א. הנאשם, בעת שהשוטר מטיח בו את החשדות נגדו מראה לו את האוזניה באוזנו ואומר לו מייד כי לא דיבר בטלפון ואין לו צורך להחזיק את הטלפון כיון שיש לו אזניה.

ב. בסרטון נראה השוטר מוסר לנאשם את הדוח כאשר הוא מרים ומותח את ידו כלפי מעלה עד כמה שהוא יכול כדי למסור לנאשם את הנייר, כלומר אכן מדובר במשאית גבוהה.

ג. ניתן לראות בסרטון כי חלון המשאית, בחלק שנשאר סגור, הוא כהה ונראית בו השתקפות של השמים והעננים, כך שאם החלון סגור, לא ברור מה ניתן לראות דרכו, וגם אם לא היה סגור עד הסוף, הרי חלקו נראה בבירור סגור, דבר המגביל עוד יותר את יכולת הראיה של השוטר אל פנים תא הנהג.

ד. בסרטון נראית תנועה ערה למדי בנתיבי איילון, עובדה המעלה ספק בדבר היות קו ראייה פנוי ופתוח בין הניידת למשאית כאשר ביניהן נתיב תנועה נוסף מפריד.

7. לכל אורך הדרך, הנאשם דבק בגרסתו בעקביות, הן בבית המשפט והן בעת ששוחח עם השוטר יום האירוע, כפי שגם נראה בסרטון הוידאו ועדותו היתה סדורה, עניינית ואמינה.

שקלתי את הראיות והעדויות הנ"ל ובהינתן כי מדובר בעדות יחיד של השוטר אשר גם היה עסוק בנהיגה בעת שלדבריו ראה את העבירה ובהיות בין הנתיב בו נסעה המשאית לבין הנתיב בו נסעה הניידת נתיב נוסף בו זרמה תנועת מכוניות, אני סבור כי המאשימה לא הרימה את הנטל ולא הצליחה להוכיח מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו ולכן בית המשפט מזכה את הנאשם מחמת הספק.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ה' אדר תש"פ, 01 מרץ 2020, במעמד הצדדים